Mizah

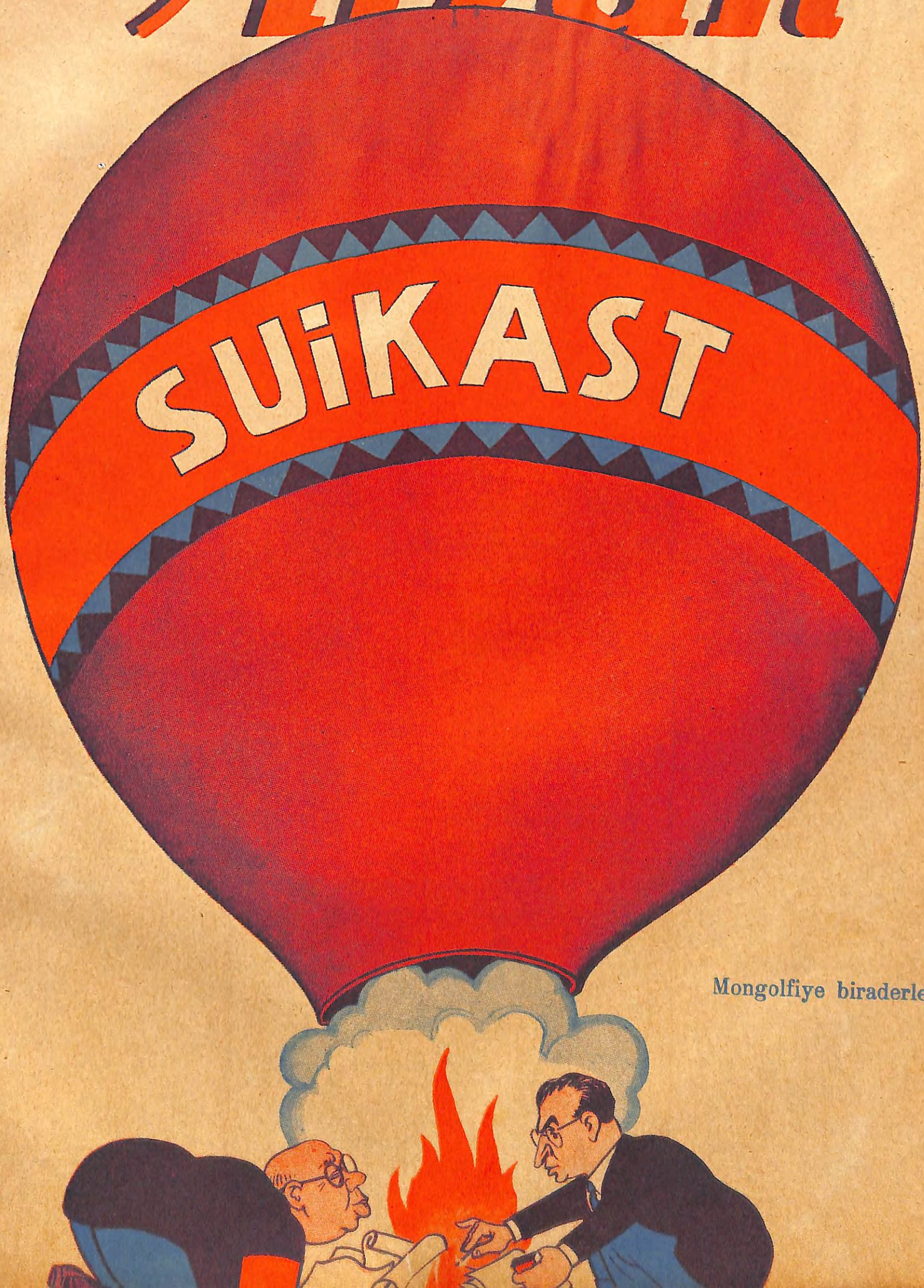

Mongolfiye biraderler!

TAKSİTLE ÖLÜM

Hanım, kış bahsini açmak üzereydi:

— Hatırlıyor musun, kocacığım, dedi. Hani iki sene evvel sen bana güzel bir kürk manto almıştın!

Kocası acı acı içini çekti :

— Hatırlamaz olur muyum, hanım! Ben ne zaman unutacak olsam, kürkçü taksit için hatırlatıyor.

TAKDİM MERASİMİ

Davacının avukatı davalının avukatiyle karşılaşınca:

— Yalancı! diye haykırdı.

Öteki de:

— Utanmaz! diye mukabele etti.

Hâkim celseyi açtı:

— İki tarafın dava vekilleri birbirleriyle tanıştılar. Davaya başlıyabiliriz!

ZAMANE !

Sonradan görme zenginlerden birinin, sonradan görme karısı kızını paylıyordu:

— Şu yüzünün hali ne, kız? Kir içinde kalmış. Hadi, koş çabuk yıka!

Kız gitmek üzereydi. Sonra aklına bir şey gelmiş gibi durdu:

—Anne ,dedi. Yüzümü yıkayacağıma ben de senin gibi üzerine pudra sürsem olmaz mı?

İNSAFLISI

Adam kızmış, bağırıyordu:

— Şu bizim oğlanı bir temiz pataklıyacağım. Daha şimdiden hırsızlığa alışıyor. Cebimden para almış.. Mektepten gelsin, kemiklerini kıracağım!

Karısı oğlunu müdafaaya kalkıştı:

— Ne biliyorsun, canım... Belki o almamıştır, belki de ben aldım...

Adam emindi:

— Hayır, senin almadığın muhakkak: Beş, on kuruş kalmış!

DEĞİŞİKLİK

— Dün seni vapurda gördüm. Yanında tanımadığım bir kadın vardı.

— Karımdı. Aman ne olur! Tanıyamadığını söyle de sevinsin: değişikliğe o kadar meraklı ki!

ANLAYANA

BU KADAR GÜÇ MÜ ?

İstanbul Belediye bütçesi hazırlanmış. Ortaya konan rakamlara göre, varidat geçen seneye nazaran iki milyon lira eksiğiyle 36 milyonmuş. Buna mukabil ihtiyaç yekûnu 50 milyon liraymış. Yani varidattan başka 14 milyon lira sarfetmek mecburiyetinde bizim belediyemiz.

Artık istikraz mı yapacaklar, borca mı girecekler? Orasını kendileri bilirler. Her halde bu açık bir suretle kapanacak. Bu arada bizim aklımıza bir şey geldi: Ne borca girilse, ne istikraz yapılsa da, Belediye ayağını yorganına göre uzatsa, acaba olmaz mı?

KALPAZANLAR !

Yeni valimiz, maşallah, boyunu metre metre geçen işlerin altından kalkmasını alâ ve rânâ biliyor. O iş başına geçti geçeli, zabıtanın faaliyeti arttı galiba... İşte yine bir alay kalpazan yakalanmış, bir esrar tekkesi basılmış... Tekkede ne nevi esrarla meşgul olunduğu bizce sır ama, kalpazanları bilhassa ziyaret ettik.

— Suçunuz ne? diye sorduk.

— Kalpazanlığın geçer akçe olduğunu gördük, para kesiyorduk; şimdi içerde çivi kesiyoruz! dediler.

Yalnız biri, fazla müteessir görünüyordu.

— Çok talihsizmişiz bayım... Bunca kalpazan elini kolunu sallaya sallaya gezerken bizi ekmeğimizden ettiler.

BANKA!

Memlekette büyük bir sanayi bankası kuruluyor. Karar, karardır. Dönülmez.

Bununla beraber, biri çıkıp da «Peki, eski Sanayi ve Maadin Bankası»nın suçu neydi? diye sorsa ne cevap verirler, bilemem. Bence, suç malûm. Maadinini, madenlerini eritmiş olmaktı. Bir de eskiliği... Şimdiki yeni usul bankalardan. Maadini yok ama, sanayii var: Piyangosuna her halde bir kaç villâ, bir hayli arsa koyar...

OCAK !

Boyuna okuyoruz: Demokrat Parti filân yerde bir ocak kurdu. Hattâ, Millet Partisi falanca mahalde bir ocak tesis etti,..

Fakat C.H.P. nin nerede bir ocak kapattığını, diğer bir tâbirle Halk Partisinin hangi ocağı kapandığını hiç bir gazete yazmıyor. Elbette buna ait haberleri merakla bekliyenler vardır. Demokrasimizin geliştiği şu sıralarda, gazetelerimiz de üzerlerine düşen vazifeyi tam yapmalıdırlar... .

DELİ !

Adamın biri anadan doğma Taksim meydanına fırlamış (Bunda bir fevkalâdelik yok. Neredeyse hep birden sokağa o halde çıkacağız). Taksim âbidesini satın aldım! diye gelene geçene çatmağa başlamış. Lâkin şu deliye:

— Nereden aklına esti de sırtına giyecek gömleğin olmadığı halde âbideyi satın aldığını iddiaya kalkıştın?

Diye sorsak, bize:

— Yardım plânından!

Cevabını verir mi dersiniz? Gelin de o zaman herifin deliliğine hükmedin bakalım!

TİYATROMUZ...

İstanbul Şehir Tiyatrosunun ne hale geldiği malûm... Üç beş emektar birleşmiş, el birliği ile kurdukları tiyatroyu yine el birliği ile yıkabilmenin çaresini aramışlar ve bulmuşlar: Yeni talimatname... Bu talimatnameye göre vaktiyle Darülbedayide çalışmamışsanız hapı yuttunuz. ömrünüzü harcasanız yine Şehir Tiyatrosunda müptedi derecesinden yukarı çıkamıyacaksınız...

Tabiî vaktiyle Darülbedayide çalışmamış olan aktörler bu talimatnameyi kabul etmediler Bir zamanlar Muhsini diktatörlükle itham edenler gelsinler de Muhsinsiz tiyatroyu görsünler: Oyun. yine var ama, karaman koyunlarının oyunu!

SİVRİSİNEK

Salon

DÜN ÇIKTI

Bu sayısında büyük şair Yahya Kemal'in en beğendiği şiiri, Sabri Esat, Faruk Nafiz, Eşref Şefik, Ertuğrul Şevket, Selâmi İzzet, Leylâ Soykut gibi bir çok değerli imzaların nefis makale ve röportajları, Sulukule, Japon Kadınları, Erkeklere Paydos, Eski Konaklarda Hanımefendiler, İslâm Müzesi, İki Haftada Amerika, Dünyayı Tehdit Eden Yeni Tehlike mevzularında ciddî, eğlenceli ve istifadeli muhtelif yazılar, hikâye ve güzel resimler vardır. SALON, her salonun süsüdür.

TABANCA KÂFİ DEĞİL!

Salonda kıskançlıktan bahsediliyordu; hatırı sayılır hafif meşreplerden bir kadının kocası ateş püskürmedeydi:

— Hele çapkının biri benim karıma yan gözle bakmaya cesaret etsin; hemen tabancamı çekince dan dan dan...

Mahmut, ağır ağır, müdahale etti:

— Bu şiddete tabanca kâfi değil... Köprübaşına mitralyöz koymalısın!

Cilt: 7 - Sayı: 178 FİYATI 25 KURUŞ 2 Aralık 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Oldu da Bitti Maşallah

GEÇEN gün lokantada su isterken aklıma suikast geldi. Esasen buna suikast değil «sulukast» demek, zannederim, daha doğru olacak.

Tabii Ankaradaki meşhur ihbar hâdisesinden bahsettiğimi anlamışsınızdır. Ne oldu o iş Allahaşkınıza? Bir patırtı, bir gürültü, vuracaktı, öldürecekti, söyledi idi, söylemedi idi, doğru, yalan, gramofon, diktafon, plâk, film, radyo, sinema derken birdenbire tıssss.. Yine eski hamam ve eski tas.

Ne olup ne bittiğini doğru dürüst kimse anlıyamadı gitti. Müddeiumuminin tevkif ettiğini hâkim salıverdi. Komisyonun masuniyetini kaldırdığını bir başka komisyon reddetti. ve ilh..

Bana öyle geliyor ki biz bu demokrasi prensiplerini yanlış ilân ediyoruz. İç siyasetimizin, hiç değilse, ana hatları meselâ şunlar olmalı idi:

1 — Boş verelim.

2 — Altmış altıya bağlıyalım.

3 — Pek üstüne varmıyalım, düşeriz.

4 — Ava gitmiyelim ,avlanırız.

5 — Kalkmıyalım, otururuz.

6 — Yemiyenin malını yerler.

7 — Biz kimseye benzemeyiz.

Buna göre etrafınızdaki işlere bakıp, siz de aklınıza gelen maddeleri ilâve edebilirsiniz. Memlekette olup biten, birbirinden acayip, birbirinden tuhaf, birbirinden garip bir sürü millî meselemizi başka türlü nasıl, hey Allahım nasıl, izah edebiliriz ki..

SAYIN BAŞBAKAN BASIN KANUNU TASARISININ GERİ ALINDIĞINI SÖYLEDİ..

— *Kolay gele usta, yine pençe mi atıyorsun?*

Gençlere dersler

KANCA

— Sakın aldanma, inanma, kanma !.. —

(Memlekette bunca mektep var. Yine adam yetişmediğinden şikâyetçiyiz. Anlaşılıyor ki, çocuklarımıza hayatta lâzım olacak asıl geçer bilgileri veremiyoruz. Bunu gözönünde tutarak ve bilhassa son yıllardaki tecrübelere dayanarak, mecmuamız, bu sayısında gençlere muhtelif mevzulara dair bazı dersler vermeyi faydalı bulmuştur.)

TİCARETE DAİR

Beşe aldığın malı yirmi beşe aldım diye namusun ve ahlâkın üzerine yemin ederek yüzde otuz beş fazlasiyle vatandaşlara kazıklayabilirsin! Bu, ticaretin en basit ve en mübah kaidesidir. Hele muamele vergisi, kontenjan, döviz, takas gibi karışık lâflarla bunlardan hiç bir şey anlamayan, hattâ hesap bile bilmiyen zavallı fakir halkı, ;oluğu çocuğu ve kadınları kandırmak, ticarî bir açıkgözlük sayılır.

★

Mühim bir yerde sana para kasası, hesap işleri, defter tutmak gibi şeyler havale edilmişse hiç durma, istikbale havale ederek zimmetine istediğin kadar para geçir. Bu yol, istikbalini açar ve sana günün adamı gibi gururlandırıcı bir meziyet ilâve eder. Zaten her genç, istikbalini temin etmelidir. Bu hususta yolun ehemmiyeti yoktur, hattâ yolsuzluk şayanı tercihtir. (

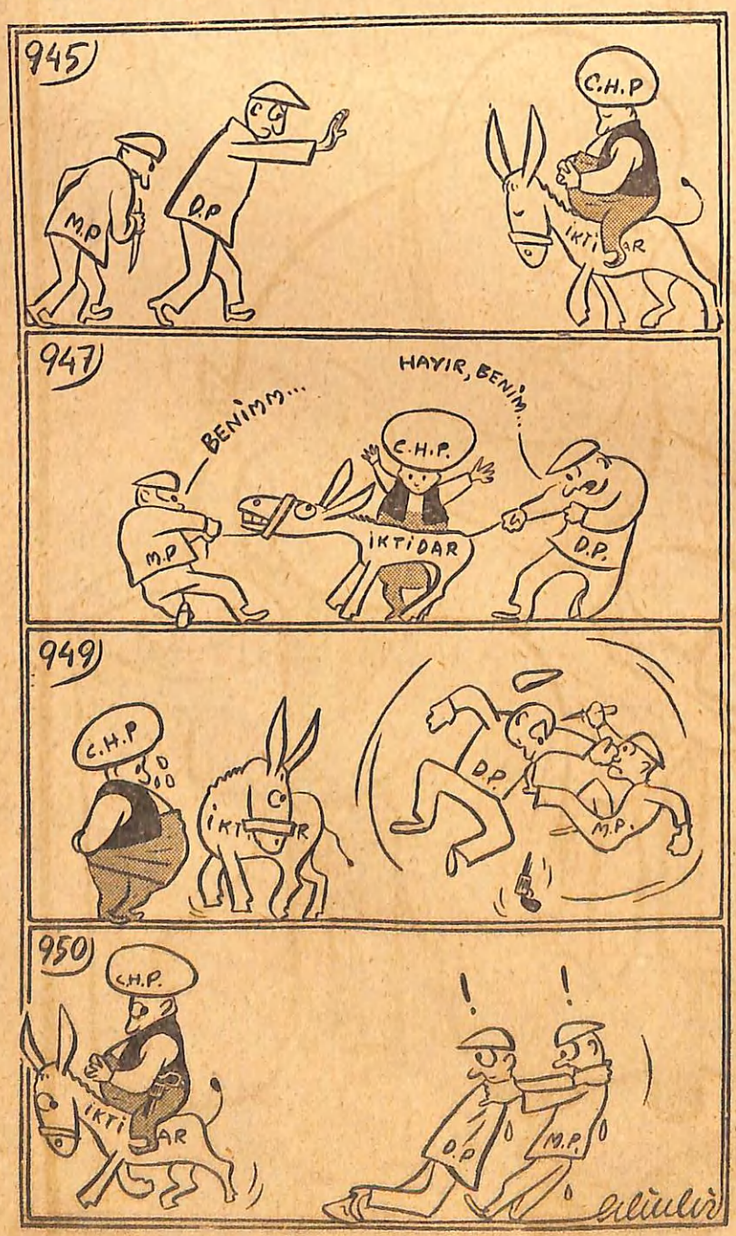

İktidar mücadelesi !

— Biz de Amelikan kıralına bari tavuk gönderelim..

— Doğru, hindi gelen yerden tavuk esirgenmez!

MESLEK AHLÂKINA DAİR

Dairenize yeni gelmiş bir âmire sık sık fırsat bulup hulûs çakmak, paltosunu tutmak, ara sıra çantasını eve götürmek; daire arkadaşlarınız onun aleyhinde konuştukça sırf insaniyet namına küçük bir pusla ile kendisine haber vermek sizin vazifeşinaslığınıza delâlet eder. Hele dostlarımızdan, ailenizden eli yüzü yunmuş, elfazı düzgün olanlarını sayın âmirinize tanıtmak nezaketini de gösterirseniz sizin muaşeret âdabına vukufunuzu herkes alkışlar.

AİLE HUKUKUNA DAİR

Bir evde içgüveyisiniz farzedelim. Karınız vasıtasiyle zengin kayınpederinizden de para sızdırmaktasınız. Tabiî canımızın sıkıntılı olduğu günler çoktur. Böyle günlerinizde elinizi şakağınıza dayayıp of çekmektense defi gam kastiyle kendinizi bir meyhaneye atmak, şöyle bir, iki şişe yuvarlamak, sonra da yuvarlana yuvarlana evi boylamak, sebepsiz çıngar çıkarmak, parasını çektiğiniz kadına alâ tarafından bir güzel sopa çekmek hiç fena bir şey değildir. Sakın korkmayın.. Bilâkis, erkeklik bunu icap ettirir. Zamane kadınları da zaten buna bayılıyorlar...

ARKADAŞLIK HUKUKUNA DAİR

Hakkınızda kanaati iyi olan bir dostunuz sizi evine yemeğe çağırmışsa nan ve nimetiyle bir kaç saatlik olsun geçindiğiniz bu samimî dostun karısına, kızına baygın gözlerle bakmak ve zaman zaman iç çekmek sizin kibar bir sosyete adamı olduğunuza hükmettirir.

MUAŞERET ADABINA DAİR

Tramvay, vapur, tren gibi yerlerde çiklet çiğneyerek avaz avaz konuşmanıza yan bakanlar olursa sakın aldırmayın! Onlar geri kafalı, yobaz düşünceli insanlardır. Bilmezler ki, Amerikadan biz, Marşal yardımından çok önce bu modern terbiyeyi aldık .Hasta, verem, kadın veya ihtiyar bir kimse, sizin oturduğunuz yerin başında dikiliyorsa boş verin. Hastaların tramvayda işi ne? Evinde yatsın!.. Hele kadınlara... Zaten onlara yer vermek yüzünden böyle işsiz kaldık ya... Ya kocakarılar? Sakın ha yerinizi vereyim demeyin... Kimbilir kimin kaynanasıdır!

ÇENGEL

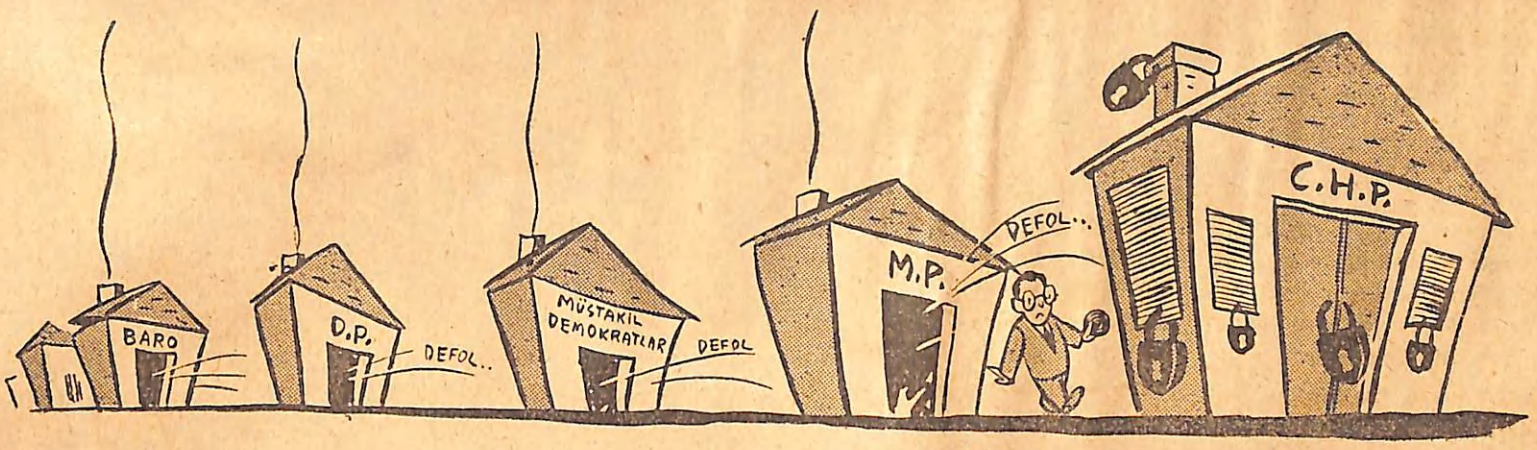

Yenikapıdan Bakırköyüne !

Betarz-ı Kudema

Görünmez Olanlar

Şehrâh-ı rehâ görünmez oldu
Bir râhnümâ görünmez oldu

Bî hadd-ü hisâb derdimiz var
Ashâb-ı devâ görünmez oldu

Bir (şâl) ile setredildi vechi
Hurşîd-i safâ görünmez oldu

Hâlâ yaşarız zalâm içinde
Bir zerre ziyâ görünmez oldu

Hiç kimsede şimdi âh, o eski
Pür-hande likaa görünmez oldu

Hattâ (Atalay Besîm) isimli
Kutb-ül-ulemâ görünmez oldu

(Yahya) denilen kemâli ma'lûm
Şeyh-ı şuarâ görünmez oldu

Var hayli zaman ki (Kirpi) adlı
Fahr-ül-üdebâ görünmez oldu

Bilmem nerelerde eyler ârâm
Bay (Hakkı Sühâ) görünmez oldu

Yok, gördüğümüz (Cihâd)ı asrı
(Fazıl) da kezâ görünmez oldu

Bir hırkayı örtünüp nihâyet
(Nûrullah Atâ) görünmez oldu

Öğrendi usûl-i nazmı (Tahir)
Şîrinde hatâ görünmez oldu

Oldukta (Gökay) bu şehre vâlî
Yollarda gedâ görünmez oldu

Şehrin karakollarında artık
İşkence, ezâ görünmez oldu

En çok şuna şâd olur ki (Fevzi)
Müz'iç rüfekaa görünmez oldu.

ABDÜLBAKÎ FEVZİ

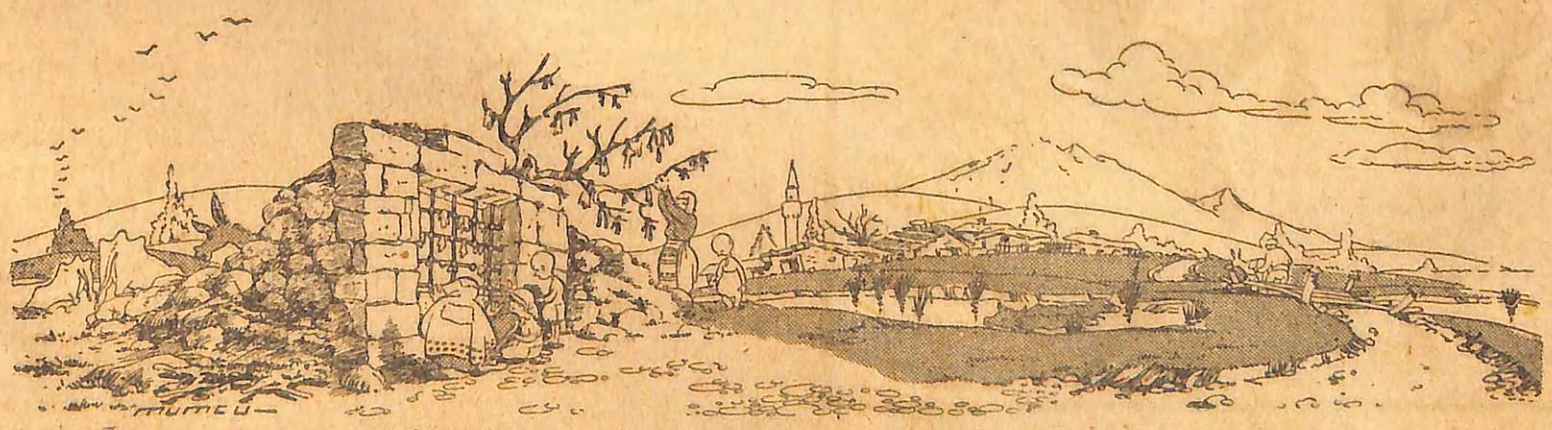

Köylerde sıtma ile mücadele devam ediyor !

Bir Maç!

İstanbul radyosu, ne yapacağını tam mânâsiyle şaşırdığından olacak, dinleyicilerine maç dinletmeğe başladı. Radyo ile maç verilmesin demiyoruz. Avrupa güreşleri, İspanyollarla boks maçları gibi cidden zevkli ve heyecanlı dakikalar geçirdiğimiz yayına sözümüz yok; Ama, orada konuşan Eşref Şefikti de ondan, diyeceksiniz. Doğru!

Radyomuzun şaşkınlığı şundan ileri geliyor: Şayet elinde olsa böyle birşeye katiyen meydan vermez, bizlere maç dinletmez. Neylesin ki efkârı umumiyenin zoriyle buna katlanıyor.

(Spiker konuşuyor)

Aziz dinliyenlerim, işte şimdi topu Bülend kaptı. Pardon, Bülent biraz evvel yaralanmıştı. Bu, Ekrem olacak. Yok o da değil ,neyse şimdi işte Suphi sürüyor. Yanlış bir pas verdi ve topu kendi kalecisine attı. Erdal dikti. Şükrü ile Lefter sıçradılar, Şimdi havadalar. Kafa kafaya... (Radyoda uzun bir sükût) Top karşı tarafta (tabii Şükrü ile Lefter de hâlâ havada kafa kafaya asılı)... Avt... hakem düdük çalıyor. Meğer avt değilmiş, yanlış söyledim, affedersiniz. İyi göremiyorum da, ofsaytmış. Tamam. Lâkin hakem en küçük bir falsoya bile müsamaha etmiyor. Besbelli kulağını bükmüşler. Halbuki emin olun, ben Avrupada bile bu kadar nezih futbol seyircisi görmedim (radyoda yuha sesleri ve ıslıklar). Halkımız hem spordan anlıyor, hem de heyecanla ve sükûnetle (ikisi ayni zamanda nasıl mümkün olur, Allaha havale) takip ediyor maçları (Top nerelerde acaba?) İşte sakatlanan Cemal sahaya giriyor. Çekti. Mehmet Uçtu. Hüseyin düştü. Lefter koşuyor, topu yakaladı, sürdü, kıvırdı, bekleri geçti, dayan Lefter... (Radyoda uzun bir sükût. Sonra kıyametler, çığlıklar. Neden sonra spiker nefes nefese) Ahhh!..

Şimdi top ortada. Tamam! İşte derin bir şandel. Hüseyin yetişti. Bindiler. Demarkaj, favl,, Şükrü koşuyor, Mehmet kaçıyor, hah yakaladı, tırpan attı, ıska... Oh! (ilh ilh)...

Dinleyici

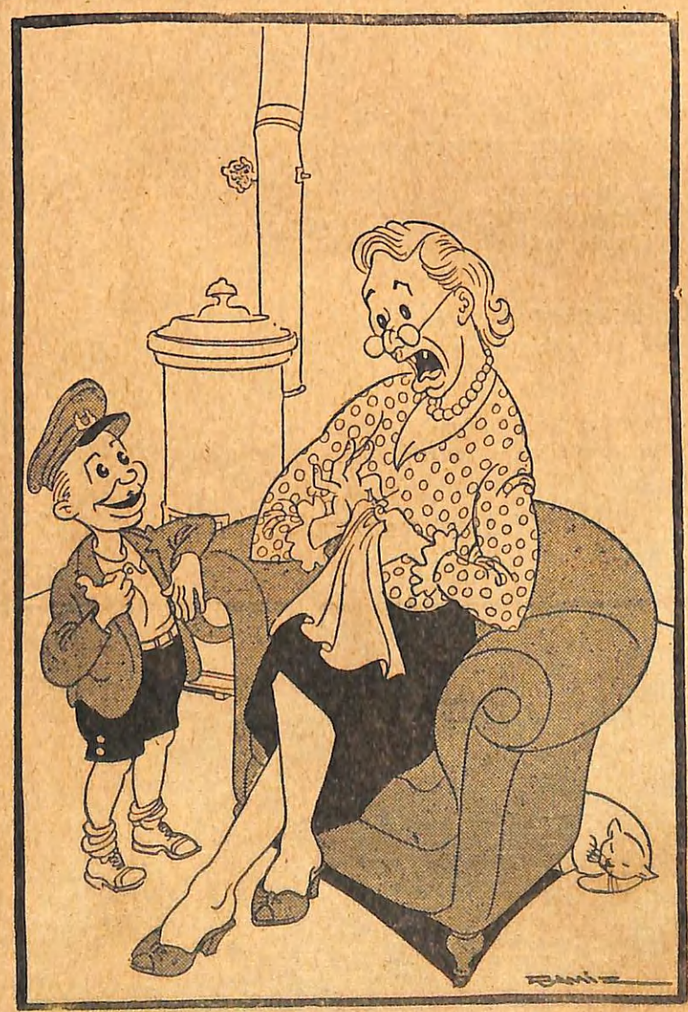

— Anne, hani sen bana, kadınların kalbine girmek için bir yol vardır demiştin ya, ben bir tane daha keşfettim!

— Güzelim, akrabandan, dostlarından bir üniversiteli de yok mu?
— Ne yapacaksın?
— Senin öğretemediklerini öğreneceğim!

Görün

Baba hindi

Vallahi sahiden sürat asrındaymışız. Daha geleli kaç gün oldu? Şu Amerikan hindisi bile Türkçeyi öğrenivermiş, bilmiyor zannedip:

Kabaramazsın kel Fatma
Annen güzel, sen çirkin!

deyin de bakın, nasıl kabarıyor.. Amerikalı olduğunu bilmiyen sonradan görme biri sanır! Kendisini Ankarada, Ziraat Fakültesindeki makamında ziyaret ettim. Nasrettin Hocanın ruhunu şâdedercesine pis pis düşünüyordu.

— Buraya kadar nasıl geldiniz? diye sordum.

— Havadan geldim, dedi.

— Marşal yardım plânına dahil misiniz?

— Hayır... Dar geldi, sığamadım. Nezaket plânından gönderdiler.

— Vah vah... Amerikalıların bu nezaketine nasıl mukabele edeceğiz bilmem...

Hindi gulu gulu diye güldü:

— Kolay canım, dedi. Bizimkiler size bir türki (Hindinin Amerikancası) gönderdiler, Siz de Truman'a bir toraman yollarsınız, olur biter..

— Hay aklınla yaşa baba hindi.. Memleketimizi nasıl buldun?

Baba hindi plâk gibi söylemeğe başladı:

— Halkınızın misafirperverliğini hiç bir memlekette görmedim. İndiğimiz hava alanlarında beni sadece iri hayvan göziyle seyrettikleri halde sizler Türk Amerikan dostluğunun temsilcisi nazariyle bakıyorsunuz.. A. P. ve Reuter muhabirlerine verdiğim demeçlerde bu noktayı bilhassa tebarüz ettirdim.

— Orta Şark Amerikan elçilerinin İstanbulda toplanmasiyle sizin gelişiniz arasında bir münasebet var gibi görünüyor..

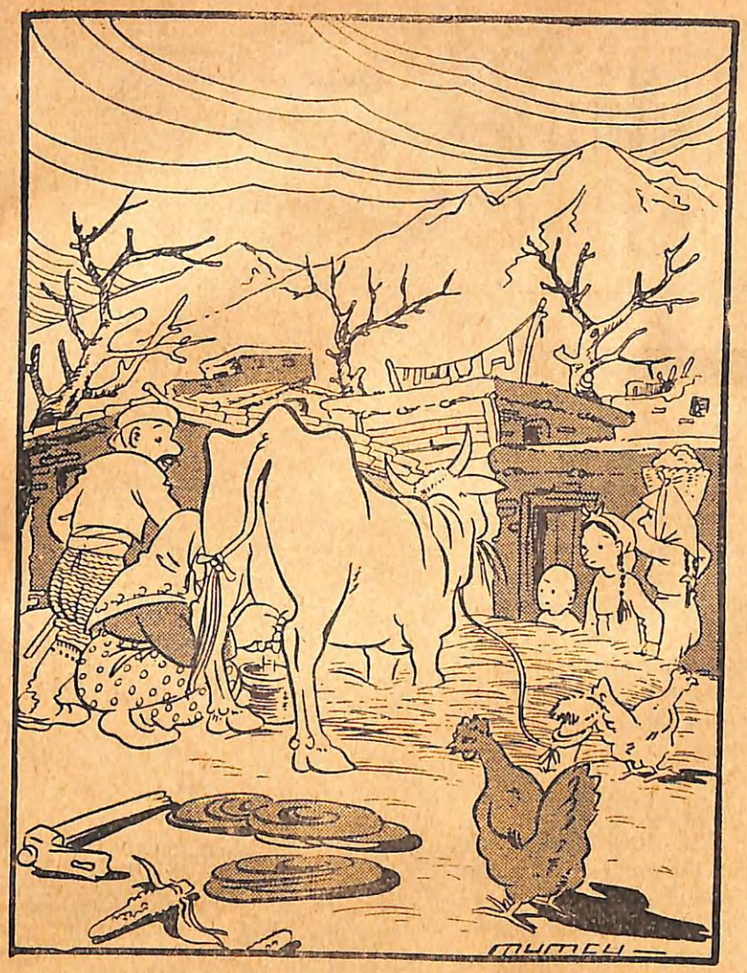

— *Eferüm garı, bize yaptıklarını sen de ineğe yap!*

Tek keramet

2 Kânûn-i Evvel 1949

Saf saf yolu kaplamış ehâli
Erkân ümerâ vekîl ü vâli

Gördükte bu iyd-i nâ-be-vakti
Görmüş biri var dedim hilâli

Câhil dediler bugün Kemâlin
Altmış beşi buldu sinn ü sâli

Ermişti dedim kemâle Yahyâ
Hattâ yaşı bulmadan kemâli

Zirâ otuzunda oldu üstâd
Kırkında mükerrem-ül-eâli

Dem-beste kılardı ellisinde
Tavsîfine meyl eden ricâli

Deryâ-yı hayâli Bahr-ı Ummân
Dergâh-ı zekâsı Bab-ı Âli

İlhâm-ı kerîmi bir sedeftir
Elfâz-ı kirâmı hep leâli

Bülbülleri ettirir firâmûş
Erbâb-ı merâka hasbihâli

Bir böyle kitab-ı aşk u şevkın
Efsâne-i dehr olur meâli

Mevlâdan Ozan budur niyâzım
Bahşet bize tâ ebed Kemâli .

AKILLI OZAN

...yen Adam ...alıyor:

...e mülâkat!

— Vardır elbette, hepimiz A-erikadan geliyoruz, hem de ...ksek salâhiyetle...

— Maşallah, Türkçeyi pek ...zel öğrenmişsiniz.

— Amerikadayken ajans ha-...rlerinizi dinlerdim. Türkçe ...meye bin şahit isterdi. Daha ...ade hindiceye benziyordu. ...lay öğrendim...

— Bizim hindiler için ne dü-...nüyorsunuz?

— Onlar da halkınız kadar ...afirperver. Geldiğimdenberi ...ım takım beni ziyaret ediyor-... Sizler hakikaten büyük şey-...e meraklısınız. Yaptıklarınız-... da belli...

— Ne zaman kesileceksiniz?

— Her halde Amerikan yar-...ı kesildiği zaman... Maama-... gelir gelmez doldurulmam, ...ltılmam ihtimali de vardı ..., memleketinizde demokrasi ve muhalefet çok kuvvetli... Hayatımı ihtimal onlara borçluyum..

— Ziyaretinize geldiğim zaman ne düşünüyordunuz?

— İtiraf edeyim. Kaş yapalım derken göz mü çıkardık diye düşünüyordum. Sizdeki muhalefetin kuvvetinden, şiddetinden, titizliğinden korkuyorum. Bilhassa yeme, içme hususlarına pek meraklı imişler. İster misiniz bütçenin hangi faslını yediğime dair sözlü, yazılı sorular Mecliste birbirini kovalasın? Savarona gibi beni de baş belâsı sayarlarsa ne yaparım, diyordum...

Baba hindinin bu düşüncelerine tabii cevap veremezdim. Allahtan boğazıma inatçı bir öksürük yapıştı da su içmek bahanesiyle yakamı pu demokrat hindinin tırnaklarından kurtardım.

Görünmiyen Adam

— *Karıcığım, sen bana hiyanet ediyormuşsun, doğru mu?*
— *Aldanıyorsun kocacığım!*

Hikâye

MÜKAFAT

Yazan:
Vir gül

Ötedenberi tuhaf fikirleriyle meşhur bir arkadaşımız vardır: Sarıyerli Saim. Evlenip barklandıktan sonra artık adam olur, sanmıştık. Malûm ya bir söz vardır: İyi kadın deliyi adam eder, kötü kadın da adamı deli eder, derler.

Saim iyi bir kadına düşmüş gibi görünüyordu ama, nedense bir türlü adam olamamıştı. Geçen akşam kendisini Beyoğlunda kalabalığın arasına katılmış sürüklenirken görünce koluna girdim:

— Ne tarafa böyle? diye sordum.

— Şimdilik yukarı tarafa, diye cevap verdi. Sonra aşağı tarafa döneceğim. Yani senin anlıyacağın bir aşağı, bir yukarı dolaşıyorum.

— Akşam oldu, evine gitsene artık, dedim.

— Evim yok ki, dedi. Pansiyonda da dalga geçtiğim kimse yok.

Şaşırmıştım. Tabiî, sordum; o da, tabiî, anlattı. Aksi takdirde bu hikâyeyi yazamazdım.

«Evlendiğimizin altıncı ayı idi. Ben muvakkat işlerimden birinden daha açığa çıkmıştım

Düşündüm, taşındım, nihayet aklıma güzel bir fikir geldi, derhal tatbikına geçtim.

Ertesi gün yaygara koptu.

Karım: «Eyvahlar olsun! Paralar gitmiş! Hırsız girmiş!» diye haykırıyordu.

Zavallı, ne bilsin! bağırmakta hakkı var.

Dört ay çalıştıktan sonra bir kenara biriktirdiğim, iki ay da üzerinden geçindiğimiz paranın arta kalanını alıp karakola götürerek: «Bu parayı sokakta, bizim evin kapısı önünde buldum» diye teslim edeceğim kimin aklına gelir!

Yalnız, aksiliğe bak ki, o günlerde gazeteler parti mitinglerile, siyasî nutuklarla meşguldüler, benim kahramanlığım, fedakârlığım, feragatkârlığım, dürüstlüğüm, namusluluğum bir gazetenin şehir haberleri arasında iki üç satırlık bir yer ancak bulabildi.

Maamafih, diyordum, adam arıyanlar on parmaklarına on mum yakarlar; elbette bu haberi okuyan da bulunur.

Bekledim.

Fakat başıma saadet yerine felâket geldi; mükâfat yerine ceza gördüm: Karım kaçtı.

Günler geçti. Ses sada yok. O zaman, günleri saymaya başladım: Malûm ya, bulunan bir şeyin üzerinden bir sene geçer de sahibi çıkmazsa o şey bulanın malı olur. Karakola teslim ettiğim sekiz yüz yetmiş beş lirayı - benden başka - kimse kaybetmediğine göre, kimse gelip alamıyacak ve bu para yine bana kalacaktı. Yani, bankada sekiz yüz yetmiş beş liram var, diyebilirdim ve buna güvenerek pek alâ borca girebilirdim.

Günlerden bir gün karakoldan haber geldi .

Sevinmiştim.

İçimden: «Hah!» diyordum. «Demek nihayet biri çıktı, bulduğu parayı karakola teslim eden bu helâl süt emmiş adamı arıyor. Yaşadık! İş ayağıma geldi!»

Meğerse ayağıma değil, başıma öyle bir iş gelmiş ki, sorma!»

Komiser: «Hoş geldiniz, Saim Bey,» dedi. «Buyurun oturun. Bulduğunuz paranın sahibi çıktı. Bu paranın kendisine ait olduğunu isbat etti...»

Komiserin sözünü kestim:

— «Nasıl?»

— «Parayı bulduğunuz yeri, günü ve saati bana sizin ifadenize tıpkı tıpkısına uyar şekilde anlattı. Kaç lira olduğunu ve kaçlık banknotlardan ibaret bulunduğunu tasrih etti. Merak etmeyin, Saim Bey, biz bu gibi işlerde tecrübeliyizdir. Paranın hakiki sahibi olduğuna kanaat getirmeseydim verir miydim hiç!»

Çarnaçar sustum. Yutkundum ve bu felâketi sineye çektim.

— «Pek alâ,» dedim. «Güle güle harcasın.»

Kalkmak üzereydim. Komiser çekmeceyi çekti:

— «Maamafih, iyi bir adammış,» dedi. «Paranın yetmiş beş lirasını mükâfat olarak helâlinden size bıraktı. Buyurun.»

Fakat zihnimi de bir sual kemirip duruyordu:

— «Kimmiş bu adam?» diye sordum.

— «Kösele tüccarlarından Mehmet Meşiner adında biri. Genç ve yakışıklı bir adam...»

O anda nasıl olup da bayılmadığıma hâlâ şaşıyorum. Çünkü bu meşin suratlı Meşiner karımın ahbaplarındandı ve bizim eve ara sıra gelirdi. Aralarında bir şey olduğundan şüphe etmek aklıma bile gelmemişti. Şimdi anlıyordum ki karım evden kaçınca ona gitmiş ve «bulunan para»nın alınabilmesi için lâzım gelen bütün sırları kendisine anlatmıştı.

Bundan sonra bir daha plân ve hayal kurmak mı! Tövbeler tövbesi!

Yerli hindiler — Bu da bizim için gelen mütehassıs olacak!..

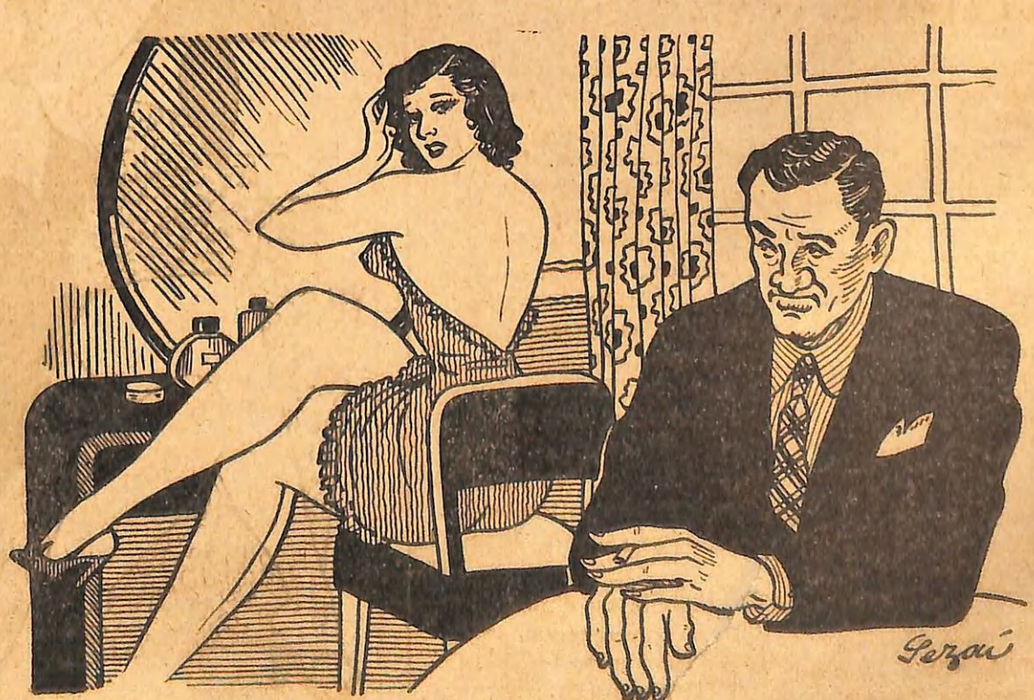

— Seni karşı apartmanda oturanların alçak oğliyle sinemada görmüşler..
— Vallahi yalan, uzun boylusu ile beraberdim !

Boks maçları hakkında...

Çizen : RAMİZ

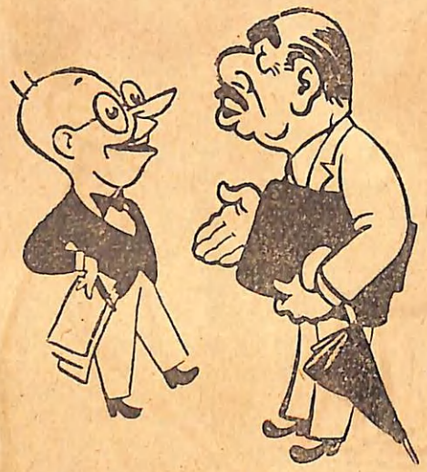

— Boks maçına gittiniz mi ?
— Hayır, biz her gün tramvaylarda görürüz!

— Hani İspanyol boksörlerini yeneceğiz sanıyorduk?
— Ne yapalım, el yumruğu yemeyen kendi yumruğunu bozdoğan armudu sanır!

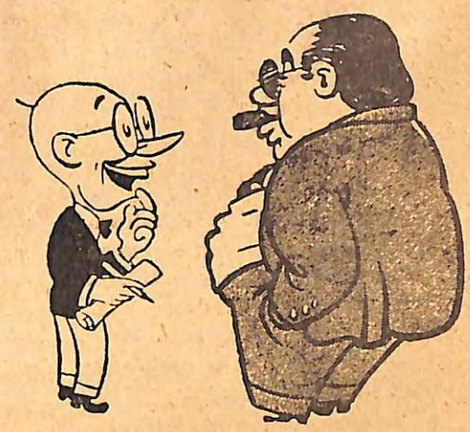

— Pehlivanlarımız gibi boksörlerimizi de taltif edecekler mi?
— Zannederim! Seçimler yaklaşıyor!

— Siz de boksörlerle çarpışabilir misiniz?
— Yok, biz yalnız otomobillerle çarpışırız!

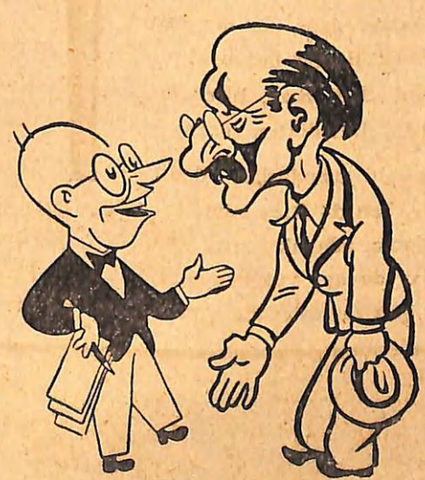

— Yumruk maçı görmedin mi hiç?
— Ha... Seçimlerde hep seyrederiz!

— Boks maçlarına şaştın mı?
— Herifler birbirlerini tepeliyorlar, polisler yine seyirci!

— Maça giderken siyah gözlük takılır mı?

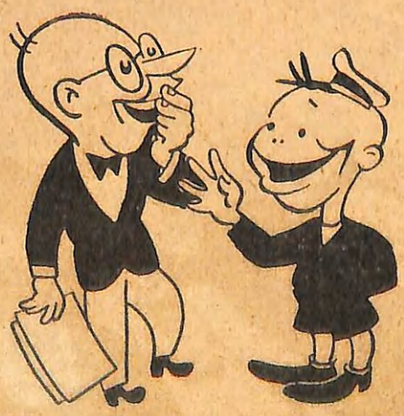

— İspanya boksörleri nasıl, delikanlı?
— Pandispanya kadar yumuşak değil!

— Bu hafta intikam maçı yapılacakmış..
— O halde ne diye kadın boksör çıkarmıyorlar?

Süz.. Geç!

HAKLI !

İstanbulun yeni ve sevimli valisi Fahrettin Kerimin başına ne geldi biliyor musunuz? Anlatalım. Geçenlerde makam-ı vilâyete bir telefon:

— Vali Beyefendi ile görüşmek istiyorum efendim...

Kalemi mahsus müdür veriyor:

— Buyurun, görüşün!

— Kiminle teşerrüf ediyorum?

Telefondaki ses — Bir müşteri efendim!

Vali — Ne müşterisi?

Ses — Arzedeceğim. Efendim, yeni vali olduğunuz günlerde bir beyanatınızı görmüştüm.

Vali — Ne gibi?

Ses — Hiç bir şeye ihtiyacınız olmadığını, malınız, mülkünüz olduğu halde...

Vali — Evet?

Ses — Sonra, gecekondu semtine elektrik, su filân temin ettiğinizi duydum...

Vali — O da kısmen doğru. Sonra?

Ses — Zatıâlinizden bir şey sormak istiyorum efendimiz... Namınıza tapulu arsanız var mı?

Vali — Bundan size ne?

Ses — Öğrenmek istiyorum efendim. Şayet varsa, himayei âliyenize sığınarak üzerine bir adet gecekondu da bendeniz dikmek niyetindeyim!

ÜÇE KARŞI BİR !

Raşit Rıza, turneden dönmüştü. Necmi Rızaya uğradı:

— Aman, dedi, hayli alacağım var. Dava açacağım, bana bir avukat tavsiye et...

Necmi Rıza:

— Benim de bir tahliye davası var, beraber düşünelim! dedi.

Tam o sırada dükkândan içeri Vasfi Rıza girdi:

— Çocuklar, Şehir Tiyatrosu meselelerinden dolayı arkadaşlarla kanlı bıçaklı olduk. Galiba bir sürü hakaret davası açacağım' Şöyle kuvvetli bir avukat söylesenize bana?

Necmi Rıza ile Raşit Rıza vaziyetlerini anlattılar. Vasfi Rıza:

— Buldum, dedi, hep beraber avukat Sadi Rızaya başvuralım..

Gittiler. Sadi Rıza, birer birer hepsini dinledikten sonra:

— Vallahi arkadaşlar, dedi; sizler de, ben de Rıza adını taşıyoruz ama, adaşlık hatırı için bu kadar davayı yüklenemem. Ben bu işe rıza göstermiyorum!

— *Bir milyoner daha mı iflâs etti... Vah vah, buhran yüzünden mi?*

— *... Hayır, karısının yüzünden... Bir çift pırlanta küpe ile bir gerdanlık almış da!..*

— **Vali niçin hep yürüyor?**

— **Otomobilin içinde görünmüyor da ondan!**

SİNEMADA AY TUTULMASI

Seyirciler — Ayağa kalkacak başka zaman bulamadın mı herif?!

FIKRALAR

SIRA İLE

Asaf Halet Çelebi evlilik hayatının muhtelif merhalelerini anlatıyordu:

— Evlenmeden evvel ben konuşurdum, karım dinlerdi. Evlendiğimizin ilk senelerinde karım konuştu, ben dinledim. Şimdi...

— Şimdi? diye sordular.

Şair Asaf Halet:

— İkimiz birden konuşuyoruz, dedi, komşular dinliyorlar!

MAKİNE ADAM

İstanbul radyosundaki saz faslını yapmışlar Taksime doğru hem yürüyorlar, hem de birinden bahsediyorlardı.

— Makine gibi kafası vardır, dediler.

Kemani Necati Tokyay tasdik etti:

— Bilirim, dedi. Bazan kurmayı unutur da hiç işlemez.

YARISI

Ali Nürset Pulhan'a sordular:

— Dünyadaki bütün evlilerin yüzle ellisi bedbahtmış doğru mu?

Ali Nüsret derhal cevap verdi:

— Ona şüphe yok, çünkü bütün evlilerin yarısı erkektir!

DEĞİŞİKLİK

Kadın öğünüyordu :

— Seninle evlenmeden evvel peşimden koşan adamların haddi hesabı yoktu.

Kocası cevap verdi:

— Merak etme, hanım, yine öyle. Yalnız, bu sefer terzin, ayakkabıcın, şapkacın benim peşimden koşuyorlar.

FİDYE-İ NECAT

Kadın kocasına sordu:

— Sana piyangodan yüz bin lira çıksa elli bin lirasını bana verir misin?

— Elbette! Başka türlü peşimi bırakmazsın ki!

İÇLİ - DIŞLI

Kapısından her zaman bir hususi araba duran Maçkadaki apartımanda Hacı Ağanın karısı hizmeçti kıza emir veriyordu:

— Gız Ayşe! Pencerelerin camlarını içeriden sil ki dışarısını görelim. Dışarıdan sakın silme: Gomşular bizi görmeyeler!

ADI...

Hırsızlama eser vermesiyle meşhur bir muharrirden bahsediliyordu.

— Yakında seçme yazılarını neşredecek! dediler. N. Ataç:

— Tabii başkalarının eserlerinden seçtiklerini... dedi.

KIYMETLİ MAL

Yunan balerinası Varuti şehrimize geldiği zaman gümrükte mal beyanına tâbi tutuldu. Kadıncağız nesi var, nesi yoksa hepsini saydı döktü.

Gümrük memurlarından biri:

— Zannedersem sizde daha başka kıymetli bir şey var, dedi.

Baş balerina Varuti şaşırmıştı:

— Allah Allah! Listeye sanatimi de mi yazacaktım?

HAZIRLIK

Beyoğlunun meşhur Degüstasyon lokantasında çekmekte olan ressam Edip Hakkı ile heykeltraş Kenan Yontunç konuşuyorlardı; Kenan:

— Haberin var mı? Bizim Ahmet sigorta olmuş, dedi.

— Ya? Hayat sigortası mı?

— Hayır, yangına karşı. Öldükten sonra nereye gideceğini biliyor da ondan!

DEĞİŞİKLİK

— Dün seni vapurda gördüm. Yanında tanımadığım bir kadın vardı.

— Karımdı. Aman ne olur! Tanıyamadığını söyle de sevinsin: değişikliğe o kadar meraklı ki!

İŞ

Şehir Tiyatrosu komedi kısmındaydılar. İki perde arasındaki on dakikalık istirahatte dedikoduya başlamışlardı.

Leylâ, evlenir evlenmez kocasından niçin boşandığını anlatıyordu:

— Ben böyle şey görmedim, kardeş! Evlendiğimizin ertesi günü ortadan kayboldu. Tam bir hafta sonra geldi. «Neredeydin?» diye sordum. İş arıyormuş.

— Zavallı!

— Evet, zavallı ben: Kendine değil, bana iş arıyormuş!

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

PERİ

YARIN ÇIKACAK OLAN SAYISI BİR HARİKADIR !

Sayı: 178

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah

— Dayak atanlar bu kadar rağbette ise bizi niçin ring'e çıkarmıyorlar!